

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4842/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

העותר: פלוני

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים
2. פלונית

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופט י' אלרון:

לפנינו עתירה המכוונת נגד החלטת בית הדין הרבני הגדול בירושלים (להלן: בית הדין הגדול) מיום 28.6.2021, בגדרה נדונו ערעור וערעור שכנגד על החלטת בית הדין הרבני האזורי ברחובות (להלן: בית הדין האזורי) מיום 15.3.2021, הנוגעת להיקף דמי מזונות קטין.

1. לעותר ולמשיבה 2 (להלן: המשיבה) בן יחיד מנישואים (להלן: הקטין). נישואיהם של הצדדים עלו על שרטון ובחודש יוני 2019, הגישה המשיבה לבית הדין האזורי תביעת גירושין אליה כרכה את סוגיית מזונות הקטין. יתר הסוגיות הנלוות לעניין הגירושין (משמורת ילדם הקטין וענייני רכוש) מתנהלות בבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון.

2. ביום 16.12.2019, קבע בית הדין האזורי כי האב יחויב בתשלום מזונות זמניים בסך של 1,600 ש"ח לחודש. ביום 22.10.2020, הגיש העותר לבית הדין האזורי תביעה להפחתת דמי המזונות בטענה כי המשיבה משתכרת יותר ממנו וכי הם מגדלים את הילדים במשמורת משותפת. ביום 15.3.2021, ניתנה החלטה בבקשת העותר להפחתת דמי המזונות, ונקבע, בדעת רוב, כי החל מיום 1.11.2020, יופחתו דמי המזונות לסכום של 1,400 ש"ח (דעת המיעוט סברה כי יש להעמיד את דמי המזונות על סך של 1,100 ש"ח). על החלטה זו הגישו הצדדים ערעורים הדדיים לבית הדין הגדול.

3. ביום 28.6.2021, ובהינתן "פס"ד מבהיר" של בית הדין האזורי בבקשות הצדדים להבהרת ההחלטה מיום 15.3.2021 – החליט בית הדין הגדול לדחות את ערעורו של העותר ולקבל, באופן חלקי, את ערעורה של המשיבה, באופן שדמי מזונות הקטין יעמדו על סך של 1,600 ש"ח, בתוספת מחצית הוצאות חינוך ומחצית הוצאות בריאות חריגות. עוד נקבע כי מהגיע הקטין לגיל 18 עד הגיעו לגיל 21 יישא העותר שליש מהחוב כאמור.

4. מכאן לעתירה שלפנינו, במסגרתה מבוקש לבטל את החלטת בית הדין הגדול, ובין היתר, להפחית את דמי המזונות לסכום של 700 ש"ח עד הגיע הקטין לגיל שש. לאחר גיל שש, מבוקש להורות כי הצדדים יישאו בהוצאות הקטין באופן שווה. העותר סבור כי בית הדין הרבני הגדול סטה מערכי יסוד, ובכלל זה מעיקרון השוויון ומעיקרון טובת הילד. העותר מלין על כך כי בית הדין הרבני הגדול התעלם מההלכה שנפסקה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) (להלן: בע"מ 919/15), שכן הקטין מצוי במשמורת משותפת שוויונית. לטענת העותר נדרשת הלכה ברורה שתדגיש במפורש כי העקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15 חלים גם על בתי הדין הרבניים בשאלת קביעת דמי מזונות.

5. לאחר שעיינו בעתירה על נספחיה, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

הלכה ידועה היא שבית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטות ופסקי דין של בתי דין רבניים.

התערבות בהכרעת בתי דין דתיים מוגבלת למקרים קיצוניים של חריגה מסמכות, פגיעה בעקרונות הצדק הטבעי, סטייה מהוראות חוק המכוונות לבית הדין הדתי או כאשר נדרש סעד מן הצדק מקום שהעניין אינו בסמכותו של בית משפט או בית דין אחר (ראו

למשל לאחרונה: בג"ץ 2163/21 פלונית נ' פלוני, פסקה 4 (4.4.2021); בג"ץ 2381/21 פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול, פסקה 5 (11.4.2021).

טענותיו של העותר אינן באות בגדרי מקרים אלה. מהחלטתו של בית הדין הגדול עולה בבירור כי סכום דמי המזונות נפסק תוך התחשבות במשמורת המשותפת של ההורים על הקטין. לנוכח האמור, העתירה אינה מגלה עילה להתערבותנו.

6. אשר על כן, העתירה נדחית.

משלא נתבקשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ד' באב התשפ"א (13.7.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט